

by. Den udvikling, der så fandt sted i de år, og som man nu bygger videre på, var en udløber af de programmer, som lå fra tidligere, plus de initiativer, der er taget lokal- eller regionalpolitisk eller privat.

Når det er sagt, vil jeg igen indtage en positiv attitude, for vi glæder os sådan set over, at vi nu tilsyneladende har fået det her ind i nogle fornuftige rammer, som kan gøre, at man også i branchen kan have større tillid til, at der er et samspil ikke alene med staten og nationen som samfund, men jo også, som man har oplevet det i lang tid, med regionale og lokale kræfter. Det er positivt.

Når jeg siger det her indledningsvis, er det jo, fordi vi oplever begge beslutningsforslag som nogle, der skal ses som et forsøg på at skubbe til en positiv udvikling på vedvarende energi-området parallelt med det, man også så i de tidligere år i forbindelse med udviklingen af andre typer af vedvarende energi, selvfølgelig ikke mindst vindenergien.

Dermed er også sagt, at vi sådan set på overskriftsniveauet og på det overordnede plan er sympatisk indstillet over for begge forslag. Naturligvis er vi af samme opfattelse som Enhedslisten, at det er meget, meget vigtigt, at vi også fortsætter forskningen og udviklingen af brint-løsningerne, fordi der – og der er jeg meget enig i det, ministeren sagde – måske tegner sig en udvikling, som ville komme til at gå endnu hurtigere, end vi overhovedet havde forestillet os bare for ganske kort tid siden.

Så i virkeligheden handler det måske om, hvordan vi bedst kan understøtte og være med i det, der måske kommer til at gå rigtig hurtigt, når vi ser på det globalt.

Når det så er sagt, at vi overordnet er sympatisk indstillet over for forslagene, må jeg også sige helt ærligt, at vi er noget i tvivl om, om den strukturering eller den organisering af, hvordan det skal foregå, som er beskrevet i B 132, nu også er den klogeste måde at gøre det på.

Så det er en helt ærlig tilkendegivelse af tvivl: Er det nu også klogt at gøre det lige nøjagtig på den her måde? Skal man nu båndlægge store mængder vedvarende energi lige nøjagtig på den her måde de næste 10 år, hvis det i øvrigt viser sig, at der er andre udviklingsretninger, som man burde forfølge i stedet for, fordi det viser sig at være det klogeste?

Ja, det er vi noget tøvende over for, og derfor siger vi først og fremmest: Lad os bearbejde det yderligere i en videre snak i udvalget og se,

hvad der kan komme ud af det. Vi ved jo ikke, om forslagsstillerne vil skrive betænkning, eller hvad man vil, men vi forestiller os, at der godt kan siges noget fornuftigt på baggrund af beslutningsforslaget her, som jo så kan udmønte sig i en henvendelse fra udvalget til ministeren.

På samme måde kan man sige om B 133, at det for os i al fald er en lille smule svært at være med til at sige nej til at oprette åbne og fællesejede udviklings-, produktions- og distributionselskaber. Det lyder i hvert fald meget smukt i de flestes ører.

Derfor: Hvis vi lader være med at betragte det alt for indsnævrende – og sådan forstod jeg egentlig også lidt det spørgsmål, som allerede er stillet fra hr. Per Clausens side – nemlig sådan at det her er den eneste løsning, men sådan at det er en del af en bukset så at sige, sådan at det er en af mulighederne for, hvordan man får organiseret nogle af de udviklingselementer, vi kunne forestille os skulle udvikles i de kommende år på VE-området, og altså i den her sammenhæng især brintområdet, så er vi med på også at afprøve nogle af de her muligheder, som Enhedslisten er inde på.

Kl. 19.00

Så vi er grundlæggende sympatisk indstillet over for den tankegang, der ligger bag, og vi vil meget gerne være med til at diskutere det videre ud fra det indhold, som ligger her, og i øvrigt ud fra de bemærkninger, som er givet, og som jo alt andet lige er positive, selv om der har været nogle direkte afvisninger.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er bare to ting, for nu kan vi lige så godt bruge tiden fornuftigt, når vi alligevel er her. Det ene, jeg vil spørge hr. Johs. Poulsen om, er: Man kan jo altid diskutere, hvor meget man skal båndlægge midler – det er jeg sådan set ikke uenig i – men er hr. Joh. Poulsen ikke enig i, at det i hvert fald er vigtigt, at man sikrer sig, at den meget markedsorienterede linje, som regeringen står for, når vi snakker om energipolitik, ikke fører til, at det bliver de ting, der på mellem-lang sigt er løsninger, der hele tiden bliver fokuseret på?

Det er jo i hvert fald ét problem. Det er derfor, vi snakker om at båndlægge til brint. Vi er faktisk bange for, at brint forsvinder til fordel for en løsning, som måske lidt hurtigere kan sættes i værk.